

Minderheidsrapport 4a van cie. 4 inzake Nationale Synode en Raad van Kerken (9.18 § 2.4.3 en 2.4.4)

1. Nationale Synode (9.18 § 2.4.3, § 3.1.4 en bijlage 2)

5 In rapport 9.18/18 r.1v. geven deputaten voor een deel weer wat de synode van 2016 ten
 aanzien van de Nationale Synode heeft besloten: ‘1. Te blijven participeren in de
 activiteiten van de Nationale Synode en aan deputaten eenheid van de gereformeerde
 belijders in Nederland ruimte te geven om te blijven deelnemen aan de stuurgroep’. De
 10 synode van 2016 nam echter nog een tweede besluit, wat in het deputatenrapport niet
 terugkomt: ‘2. deze deputaten op te dragen het proces van de vorming van een eventuele
 federatie van kerken, bij voorkeur in gezamenlijkheid met de Gereformeerde Kerken
 (vrijgemaakt) en de Nederlands Gereformeerde Kerken, kritisch te blijven volgen,
 voornamelijk met het oog op de Schriftuurlijke en confessionele basis van een dergelijke
 federatie’.

15 Wij kunnen uit de rapportage niet opmaken of en hoe deputaten aan deze opdracht (al dan
 niet in gezamenlijkheid met de genoemde kerkverbanden) gevolg hebben gegeven. Wel
 wordt uit hun rapport duidelijk dat deputaten niet ‘tot een eenduidige positiebepaling ten
 aanzien van de Nationale Synode’ hebben kunnen komen (9.18/18 r. 15-16). Deputaten
 20 kiezen er vervolgens voor om de tekst van de ‘verklaring van verbondenheid’ (bijlage 2 bij
 hun rapport) aan de synode voor te leggen om tot een standpuntbepaling te komen.

Uw commissie is van mening dat het in de ondertekening primair gaat om de inhoud van
 de Verklaring van Verbondenheid. Die hoort centraal te staan bij de besluitvorming. De
 25 doelstelling van de Nationale Synode is om met zoveel mogelijk kerken ‘schouder aan
 schouder’ te staan in deze samenleving. Het gaat om het getuigenis van de kerk in deze
 wereld.

De opmerking dat er divergentie tussen die kerken is, raakt deze daarom niet. Datzelfde
 geldt voor de opmerking dat de Nationale Synode een ‘wel erg smalle confessionele basis’
 30 heeft. Het bezwaar dat de brede gereformeerde confessie geen basis vormt voor deze
 verbondenheid, is evenmin overtuigend omdat het bij de ondertekening niet gaat om het al
 dan niet accepteren van de gereformeerde confessie als zodanig.

Bovendien is de Nationale Synode geen kerkelijke vergadering. Het doel is alleen het
 signaal naar de buitenwereld en niet om te bewerken dat er een binnenkerkelijke eenheid
 35 ontstaat.

Niet ondertekenen verhindert onze kerken om richting onze samenleving te erkennen dat
 wij als kerken aan Christus verbonden zijn en dus ook aan elkaar. Niet het isolement, maar
 het samen getuigen van Ene Naam dient ons doel te zijn. Het gaat er bij het ondertekenen
 niet om dat we ons identificeren, maar dat we ruimte hebben om onze gereformeerde
 40 rijkdom in te brengen in het geheel van de presentie van kerken in Nederland. Bovendien is
 de verklaring geen nieuwe confessie.

Het bovenstaande is overigens precies wat ook art. 3d van de instructie van DE noemt ‘met
 het oog op het belang van een zoveel mogelijk gezamenlijk optrekken van kerken in het
 publieke domein kunnen deputaten, gezien de secularisatie van de samenleving, contacten
 45 onderhouden met andere kerken en kerkelijke organisaties dan bedoeld in 3 a en b, zonder
 het oogmerk met hen tot nauwer kerkelijk samenleven te komen.

2. Raad van kerken (9.18/18, r.30v)

Ten aanzien van het contact met de Raad van Kerken hebben deputaten geen
 50 richtinggevend voorstel tot besluit gedaan. Zij stellen voor ‘te komen tot een

standpuntbepaling inzake het geassocieerd lidmaatschap van de Raad van Kerken'. Uit hun rapport blijkt intussen dat de drie Gereformeerde Kerken (NGK/GKv/CGK) in een gezamenlijk advies van de betreffende deputaatschappen voorstellen 'een geassocieerd lidmaatschap aan te vragen om zo het gereformeerde belijden te laten klinken binnen de Raad van Kerken en zo ook in Nederland.' (9.18/19 r.32-33).

5 De synode van 2016 heeft deputaten opgedragen 'te zoeken naar een wijze van contact met de Raad van Kerken op een lager niveau dan een lidmaatschap' (9.18/18 r.35-37). Als mogelijkheid is hier het geassocieerd lidmaatschap uit gekomen. Je draagt dan geen verantwoordelijkheid voor het beleid van de Raad van Kerken, maar je kunt wel - zij het
10 vanaf de zijlijn- meespreken.

Het gaat ook hier om het getuigenis van de kerk naar de wereld waarin wij leven. Het is goed dat er in deze tijd van secularisatie bij de overheid en in de hele samenleving benadrukt wordt dat er kerken zijn. Door middel van het geassocieerd lidmaatschap kan het gereformeerde geluid ook in de Raad van Kerken klinken.

15 Het bovenstaande is overigens precies wat ook art. 3d van de instructie van DE noemt 'met het oog op het belang van een zoveel mogelijk gezamenlijk optrekken van kerken in het publieke domein kunnen deputaten, gezien de secularisatie van de samenleving, contacten onderhouden met andere kerken en kerkelijke organisaties dan bedoeld in 3 a en b, zonder
20 het oogmerk met hen tot nauwer kerkelijk samenleven te komen.

3. Voorstellen

De synode besluit:

1. de Verklaring van Verbondenheid van de Nationale Synode te ondertekenen;
- 25 2. te blijven participeren in de stuurgroep die aan de Nationale Synode leiding geeft;
3. een geassocieerd lidmaatschap van de Raad van Kerken aan te gaan.

G. Drayer, samenroeper

W. Hijmissen

30 J. Oosterbroek, rapporteur